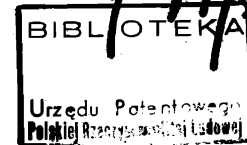

3 listopada 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3953.

Chemiczny Instytut Badawczy
(Lwów, Polska).

Kl. 12 m 7.

12 m 7/54

Metoda usuwania wody krystalizacyjnej z krystalicznego siarczanu glinowego.

Zgłoszono 16 lipca 1924 r.
Udzielono 16 stycznia 1926 r.

Otrzymywanie bezwodnego siarczanu glinowego przedstawia w wykonaniu technicznym znaczne trudności. Krystaliczny siarczan glinowy przy ogrzewaniu topnieje w swej wodzie krystalizacyjnej, a przy dalszym odparowywaniu tworzy się żel szklista masa, z której usunięcie wody przez ogrzewanie jest niemożliwe. Nawet przy podgrzaniu do temperatury, w której zaczyna się już rozkład siarczanu glinowego, niepodobna usunąć głównej części wody.

Niniejszy wynalazek umożliwia usunięcie wody krystalizacyjnej z krystalicznego siarczanu glinowego w niższych temperaturach, a mianowicie w ten sposób, że krystaliczny siarczan glinowy stopiony w swej wodzie krystalizacyjnej rozpyla się w obecności ogrzanego powietrza albo innego

gazu, przyczem rozdrobnione kropelki stopionej masy stykając się z ogrzanym ośrodkiem gazowym szybko tracą swą wodę i przechodzą na stały bezwodny proszek. Rozpylanie może odbywać się w sposób rozmaity. Najdogodniej odwadnianie wykonać przez rozpylenie stopionej masy gorącym powietrzem, przeprowadzanem z dostatecznie wielką chyżością ponad stopionym siarczanym glinowym, tak, by suszący gaz równocześnie porywał i rozpylał sól.

Metoda powyższa umożliwia usunięcie wody z tej soli w stosunkowo niskich temperaturach, bo nawet w temperaturze około 160°, a więc przy użyciu pary wodnej pod ciśnieniem, jako materiału służącego do ogrzania gazu suszącego.

Zastrzeżenie patentowe.

Metoda usuwania wody krystalizacyjnej z krystalicznego siarczanu glinowego, znamienna tem, że krystaliczny siarczan glino-

wy stopiony w swej wodzie krystalizacyjnej rozpyła się w obecności ogrzanego powietrza lub innego gazu.

Chemiczny Instytut Badawczy.